

Jeg liker å varte opp!

Katia Blondeau er 34 år gammel og assisterende numeraria i Opus Dei. For tiden arbeider hun ved en hotellscole som heter Dosnon og ligger nær byen Soissons i Frankrike.

21.06.2006

Hva betyr det å være assisterende numeraria for deg?

Slik jeg ser det er en assisterende numeraria en kristen, en person som tilhører Opus Dei og lever i sølibat og prøver å gi sine omgivelser (familien,

kundene, vennene) all mulig glede av det arbeid hun utfører på det sted der hun utfører det, noe som i mitt tilfelle er hotell- og restaurantbransjen. På denne måten ønsker en assisterende numeraria å tjene Gud, bli kjent med ham og elske ham.

Jeg prøver å skape en familieatmosfære der jeg arbeider og håper på den måten å bidra til trivsel for menneskene jeg møter.

Hvordan skjer dette rent konkret? Jo, ved at jeg prøver å bestrebe meg på de små detaljene, for eksempel når jeg dekker bordet eller får rede på hvilke ønsker man har. Det handler altså om å gjøre menneskene i mine omgivelser lykkelige.

For tiden arbeider jeg som lærer i husholdningsfag ved hotellskolen Dosnon. Det betyr å varte opp assistentene som kommer for å gå på kurs eller på tretrett ved Couvrelles-

centeret, som ligger nær
hotellskolen.

Hvordan reagerte din familie da du tok dette livsavgjørende valget?

Mine foreldre kjente ikke til Opus Dei da jeg begynte å gå til senteret deres, men de ville naturligvis vite litt om hva det dreide seg om. De stilte spørsmål og jeg svarte. Etter hvert kunne de bli kjent med den fine familieånden som råder i huset der jeg bor og da ble de fornøyde med mitt valg og satte pris på atmosfæren i huset.

For ikke så lenge siden kom min far, som er kokk av yrke, hit for å forberede en gallamiddag vi ville gi en av dem som bor her da hun hadde bursdag. Og mine foreldre kommer regelmessig til Dosnon-skolen og til aktivitetene vi organiserer der.

Hvordan utdannet du deg til ditt yrke?

Da jeg var ferdig med mine studier ved hotellskolen arbeidet jeg en stund i en stor restaurantkjede. Jeg lærte mye på kort tid, for det går ikke an å improvisere i denne typen arbeid. Å flambere retter foran gjester, å dekke bordet vakkert, kunnskap om vin, alt gikk svært bra, men jeg ønsket å arbeide for min familie, for Opus Dei. Derfor begynte jeg å arbeide i husholdningen ved flere av Verkets sentre.

Nettopp nå er jeg lærer i restaurantkunnskap ved en hotellskole der Opus Dei også gir elever som ønsker det anledning til å sette seg inn i den kristne lære. På den måten ønsker jeg å overføre til alle det jeg kan i bransjen og samtidig gi dem all min oppmerksomhet.

Nå for tiden har interessen økt for alle yrker som har å gjøre med å tjene andre, tidligere var de ikke

så verdsatt. Hva tror du denne mentalitetsforandringen kommer av?

Jeg synes dette er svært gledelig og samtidig helt logisk!

Det er som å gjenoppdage verdien hvert menneske har og at vi alle har behov for å bli elsket. Etter min mening kommer en stor del av samfunnets problemer av den likegyldighet som vi viser hverandre.

Jeg anser at yrker som har å gjøre med å tjene andre direkte kan bidra til å skape et menneskeligere og varmere samfunn. Derfor synes jeg det er helt riktig at vi setter den pris på dem som de fortjener, de er jo til enormt stor nytte for samfunnet.

Synes du ikke at i en tid der alle krever stadig flere rettigheter og samtidig arbeider stadig mindre, at din måte å arbeide på kan virke overdrevet?

Vi som arbeider i servicenæringen og i hotell- og restaurantbransjen vet at våre yrker ikke er av det vanlige slaget. Vi arbeider når de andre har fri, vi tar ferie i lavsesongen osv.

Når det gjelder vårt høye arbeidstempo, så er det ikke overdrevet. Se bare på serverings- og kjøkkenpersonalet på en restaurant en dag det er mange gjester! For min del er jeg glad og synes ikke jeg har dårligere betingelser enn mine kamerater som arbeider 35 timer i uken.

Men i helgene har du vel mer arbeid enn vanlig?

Ja visst! Det er jo fordi man på disse dagene må anstrenge seg litt ekstra, for eksempel for å lage en yndlingsrett for noen eller pynte matbordet spesielt fint og på en uventet og original måte.

Jeg liker å gi ekstra oppmerksomhet slik man gjør i en familie og vise min kjærlighet i det arbeidet jeg gjør og i alle detaljene. Dette betyr ikke at jeg blir ekstra trett når jeg gjør det. Det er snarere en stor glede for meg, for jeg vet at andre setter pris på det jeg gjør.

Det er noe jeg alltid har oppdaget i Opus Deis sentre: menneskene som bor der prøver å gjøre livet glededefullt for de andre, spesielt om de andre er lei seg på grunn av arbeidet, av helsegrunner eller noe annet. Jeg tror at vi assisterende numerarier har en svært viktig rolle å spille når det gjelder dette, og det stimulerer meg til å utføre mitt arbeid med enda større profesjonalitet og enda mer omtenkstomt.

Det virker som om arbeidet innen servicenæringen er ganske godt betalt?

Lønnen jeg får tilsvarende mine kunnskaper og mitt arbeid. Den er ikke overdrevet høy, men den er tilstrekkelig.

For tiden har jeg kontrakt med Dosnon hotellskole. Jeg tjener til mitt livsopphold: skaffe klær, mat, bøker, fritidsaktiviteter, med mer.

Jeg prøver å være forsiktig med pengene fordi jeg, liksom alle andre i Opus Dei, vet at med det jeg sparer er det mulig å hjelpe et stort antall sosiale, kulturelle og utdanningsmessige prosjekter i hele verden. Jeg er lykkelig over at jeg på denne måten, selv om det er beskjedent, kan hjelpe til med den tredje verdens utvikling.

Hvilket sitat fra den hellige Josemaría synes du best om? ”Vær nyttig. Etterlat deg et spor. Lys med lyset fra din tro og din kjærlighet.”

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/jeg-
liker-a-varte-opp/](https://opusdei.org/nb-no/article/jeg-
liker-a-varte-opp/) (18.03.2026)